

- 3) Centralną Bibliotekę Rolniczą,
- 4) Centralną Bibliotekę Wojskową,
- 5) Bibliotekę Naukową Sztabu Generalnego,
- 6) Główną Bibliotekę Komunikacyjną,
- 7) Bibliotekę Sejmową,
- 8) Bibliotekę Głównego Urzędu Statystycznego,
- 9) Centralną Bibliotekę Narodowego Banku Polskiego,
- 10) Bibliotekę Główną Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy,
- 11) Bibliotekę Główną Miejskiej Biblioteki Publicznej im. L. Waryńskiego w Łodzi,
- 12) Bibliotekę Główną Miejskiej Biblioteki Publicznej w Bydgoszczy,
- 13) Bibliotekę Główną Miejskiej Biblioteki Publicznej w Krakowie,
- 14) Bibliotekę Główną Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie,

- 15) Bibliotekę Główną Miejskiej Biblioteki Publicznej im. E. Raczyńskiego w Poznaniu,
- 16) Bibliotekę Główną Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Stanisława Staszica w Szczecinie,
- 17) Bibliotekę Główną Książnicy Miejskiej im. M. Kopernika w Toruniu oraz
- 18) Pedagogiczną Bibliotekę Wojewódzką w Krakowie.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Kultury i Sztuki, Obrony Narodowej, Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Finansów, Komunikacji, Rolnictwa, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów

254

UCHWAŁA Nr 274 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1968 r.

w sprawie wydatków reprezentacyjnych przedsiębiorstw i zjednoczeń.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa, zjednoczenia i inne państwowe jednostki organizacyjne działające na zasadach rozrachunku gospodarczego mogą ponosić wydatki o charakterze reprezentacyjnym określone w zarządzeniu Ministra Finansów.

2. Na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego lub Ministra Żeglugi Minister Finansów może ustalić dla tych resortów wydatki inne niż wymienione w zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1; wydatki te będą finansowane w granicach limitu, o którym mowa w §§ 3 i 4.

3. Dokonywanie innych wydatków reprezentacyjnych aniżeli wymienione w ust. 1 lub ustalone w trybie ust. 2 jest niedopuszczalne.

4. Wydatki określone w ust. 1 i 2 nie mogą przewyższać limitu ustalonego przez jednostkę nadrzędną zgodnie z przepisami §§ 3 i 4. Poza limitem można dokonywać wydatków reprezentacyjnych związanych z podejmowaniem przez przedsiębiorstwo (zjednoczenie) osób przybyłych z zagranicy na zaproszenie Rządu lub członków Rządu dokonane na zasadach określonych odrębnymi przepisami. Poniesione z tego tytułu wydatki powinny być refundowane z odpowiednich środków jednostek organizujących pobyt zaproszonych osób w przedsiębiorstwie (zjednoczeniu).

§ 2. 1. Łączna suma funduszu dyspozycyjnego, ustalonego na podstawie uchwały nr 247 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie zasad tworzenia i wykorzystywania funduszu dyspozycyjnego, a przysługującego na dzień wejścia w życie niniejszej uchwały przedsiębiorstwom rozliczającym się z budżetem centralnym i zjednoczeniom tych przedsiębiorstw określonego resortu, stanowi limit resortowy wydatków reprezentacyjnych w latach następnych.

2. Łączna suma funduszu dyspozycyjnego ustalonego na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1, a przysługującego

na dzień wejścia w życie niniejszej uchwały wszystkim zjednoczeniom przedsiębiorstw terenowych na obszarze województwa, stanowi limit wojewódzki wydatków reprezentacyjnych w latach następnych.

§ 3. 1. W ramach resortowego limitu wydatków reprezentacyjnych (§ 2 ust. 1) ministerstwa ustalają limit tych wydatków:

- 1) łącznie dla przedsiębiorstw zgrupowanych w poszczególnych zjednoczeniach,
- 2) dla central zjednoczeń,
- 3) dla przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministrom.

2. W ramach limitu określonego w trybie ust. 1 pkt 1 centrale zjednoczeń ustalają limit wydatków reprezentacyjnych dla poszczególnych przedsiębiorstw.

3. Dyrektorzy przedsiębiorstw wielozakładowych mogą wydzielić dla zakładów określoną część limitu wydatków reprezentacyjnych przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. W ramach wojewódzkiego limitu wydatków reprezentacyjnych (§ 2 ust. 2) prezydium wojewódzkich rad narodowych ustalają limit tych wydatków dla zjednoczeń przedsiębiorstw terenowych. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może również ustalić limit wydatków reprezentacyjnych dla większych przedsiębiorstw terenowych nie zgrupowanych w zjednoczeniach, jeżeli z działalnością tych przedsiębiorstw związana jest konieczność ponoszenia tego rodzaju wydatków.

2. W wypadkach uzasadnionych rozmiarami i charakterem działalności niektórych przedsiębiorstw terenowych zjednoczenie może wydzielić dla nich określoną część limitu ustalonego w trybie ust. 1.

§ 5. Ustalenie limitu wydatków reprezentacyjnych (§§ 3 i 4) powinno być dokonane równocześnie z ustaleniem wskaźników i norm finansowych dla opracowania planów techniczno-ekonomicznych.

§ 6. Ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz centrale zjednoczeń rozliczających się z budżetem centralnym powinny wydzielać rezerwę w wysokości co naj-

mniej 50% limitu wydatków reprezentacyjnych (§ 2, § 3 ust. 1 i § 4), którą przeznaczają się na niezbędne zwiększenie w ciągu roku limitu podległych jednostek oraz na przyznanie limitu nowo powstałym przedsiębiorstwom (zjednoczeniom).

§ 7. W razie zmian podporządkowania zjednoczeń (przedsiębiorstw) następują odpowiednie zwiększenia i zmniejszenia limitów, o których mowa w § 2 oraz § 3 ust. 1.

§ 8. Minister Finansów może zwiększyć resortowy limit wydatków reprezentacyjnych na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego (innego właściwego ministra) w razie znacznego rozszerzenia bezpośrednich kontaktów przedsiębiorstw handlu zagranicznego (przedsiębiorstw posiadających uprawnienia w zakresie handlu zagranicznego lub świadczących usługi dla zagranicy) z zagranicznymi kontrahentami.

§ 9. Wydatki reprezentacyjne dokonane z naruszeniem przepisów niniejszej uchwały powinny być przypisane do zwrotu osobom, które je spowodowały.

§ 10. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym oraz organizacjom społecznym prowadzącym działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstw ustalenie w porozumieniu z Ministrem Finansów zasad finansowania wydatków o charakterze reprezentacyjnym zgodnie z przepisami niniejszej uchwały. Zasady te powinny przewidywać ograniczenie wydatków reprezentacyjnych oraz finansowanie ich przez

centralne (okręgowe) organizacje spółdzielcze i zarządy organizacji społecznych, a jedynie w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach — przez określone spółdzielnie i przedsiębiorstwa.

§ 11. Ileż to w uchwale mowa jest:

- 1) o ministerstwach, należy przez to rozumieć również urzędy centralne,
- 2) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) o zjednoczeniach, należy przez to rozumieć również inne jednostki organizacyjne działające na zasadach rozrachunku gospodarczego, grupujące przedsiębiorstwa państwowe,
- 4) o przedsiębiorstwach, należy przez to rozumieć również inne jednostki organizacyjne działające na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 12. Traci moc uchwała nr 247 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie zasad tworzenia i wykorzystywania funduszu dyspozycyjnego.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów

255

UCHWAŁA Nr 277 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1968 r.

w sprawie oceny maszyn i innych urządzeń technicznych w zakresie wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy.

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do nowych maszyn i innych urządzeń technicznych, których produkcję masową lub seryjną oraz ważną dla gospodarki narodowej produkcję jednostkową powtarzalną uruchamia się na podstawie nowych lub zmodernizowanych opracowań konstrukcyjnych.

2. Przez określenie „maszyny” użyte w dalszych przepisach uchwały rozumie się maszyny i urządzenia wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Do produkcji mogą być dopuszczone tylko takie maszyny, które:

- 1) odpowiadają w pełni wymaganiom wynikającym z przepisów art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) oraz które
- 2) zostały ocenione pozytywnie w trybie określonym przepisami niniejszej uchwały.

2. Założenia konstrukcyjne konieczne do wykonania nowej maszyny powinny zawierać charakterystykę zagrożeń oraz rozwiązania mające na celu zmniejszenie drgań, hałasu, pylenia, promieniowania, wylotów itp., zapewnienie wygodnej obsługi, zmniejszenie wysiłku przy obsłudze maszyny oraz odpowiednie urządzenia zabezpieczające.

§ 3. 1. Ocenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy podlegają założenia konstrukcyjne oraz ostateczne wyniki badań prototypów (serii próbnej).

2. Jeżeli maszyna produkowana jest na podstawie dokumentacji licencyjnej, nabywca licencji obowiązany jest ustalić, czy dokumentacja uwzględnia obowiązujące w kraju wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Jeżeli dokumentacja licencyjna nie odpowiada warunkom określonym w obowiązujących przepisach w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, decyzję o uruchomieniu produkcji opartej na tej dokumentacji podejmuje właściwy minister, w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz Głównym Inspektorem Sanitarnym.

Rozdział 2.

Tryb oceny maszyn.

§ 4. 1. Oceny maszyn pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy dokonują jednostki organizacyjne wykonujące to zadanie na podstawie przepisów wydanych w wykonaniu uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr 29, poz. 136).

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, dokonują oceny przy udziale specjalistów od spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, wyznaczonych na stałe przez właściwe resorty w porozumieniu z zarządami głównymi związków zawodowych.